

GODDELIJKE GENEZING
VAN
GEEST EN LICHAAM

GODDELIJKE GENEZING
VAN
GEEST EN LICHAAM

De Meester Spreekt Opnieuw...

Murdo MacDonald-Bayne, MC, PhD,
DD

Oorspronkelijke titel:

Divine Healing of Mind and Body *The Master Speaks Again...*

Eerste uitgave 1953 L N Fowler & Co, UK

Deze vertaling copyright© Johannes Lamboo 2022

ISBN 9789464659085

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD	7
INLEIDING	9
OPMERKINGEN VAN DE VERTALER	17
EERSTE REDE IK BEN DE OPSTANDING EN HET LEVEN	21
TWEEDE REDE “... EN EEN STEM KWAM UIT DE HEMEL”	37
DERDE REDE CHRISTUS IS HET LEVEN IN JOU	51
VIERDE REDE IK BEN DE WARE WIJNSTOK	64
VIJFDE REDE	
OMDAT IK LEEF ZULLEN JULLIE OOK LEVEN	75
ZESDE REDE DE GEEST VAN DE VADER DIE MIJ HEEFT	
OPGEWEKT UIT DE “DODEN” WOONT IN JULLIE	85
ZEVENDE REDE MIJN WOORDEN KOMEN UIT DE HEMEL	98
ACHTSTE REDE	
HET KONINKRIJK VAN DE HEMEL IS INNERLIJK	110
NEGENDE REDE	
HIJ DIE MIJ GEZIEN HEEFT, HEEFT DE VADER GEZIEN	123
TIENDE REDE GEZEGEND ZIJN DE ZUIVEREN VAN HART:	
WANT ZIJ ZULLEN GOD KENNEN	138
ELFDE REDE DE GEEST VAN GOD IS VERPERSOONLIJKT IN	
DE CHRISTUS VAN GOD IN JULLIE	152
TWAALFDE REDE ZO IS DE CHRISTUS OPGESTAAN	166
DERTIENDE REDE JULLIE ZIJN DE RANKEN AAN DE	
WIJNSTOK DIE MIJN VRUCHT DRAAGT	180
VEERTIENDE REDE IK BEN DE GOEDE HERDER EN	
MIJN SCHAPEN KENNEN MIJN STEM	192

VOORWOORD

Ik zou met geen mogelijkheid kunnen uitleggen hoe deze redes zijn gegeven. Want dan zou ik alleen mijn mening geven, die verkeerd zou kunnen zijn, maar mijn gevoelens van toen kan ik wel uiten.

Gedurende enkele maanden die aan deze redes voorafgingen, werd ik 's nachts vaak wakker doordat ik een stem hoorde die blijkbaar in mij sprak. Ik dacht dat ik droomde, maar het was geen droom, het was een echte stem. Of die nu van mijzelf was of van een ander zou ik niet kunnen zeggen. Het eigenaardige was dat ik de stem kon horen en tegelijkertijd het gesprokene ook logisch kon verwerken.

Nadat ik dit vele malen had meegemaakt, zei de stem dat er speciale redes zouden worden gehouden als de tijd daar rijp voor was. Die tijd kwam en de stem liet weten dat de redes op een bepaalde avond zouden beginnen als alle toehoorders uitgekozen zouden zijn. Daarna mocht gedurende de serie lezingen, niemand meer worden toegelaten.

De redes moesten stenografisch worden vastgelegd en ook opgenomen worden op een draadrecorder, zodat er niets verloren zou gaan.

Toen de eerste avond dan ook aanbrak, nam ik mijn plaats in de zaal in. Wat er zou gaan gebeuren, hield me enorm bezig. Toen kreeg ik opeens het gevoel alsof er zo'n duizend volt elektriciteit door me heenging. Toch bleef ik bij bewustzijn en werd ik een verheven kracht gewaar, een bewustzijn dat het mijne verre overtrof. Maar we leken op wonderlijke wijze met elkaar verbonden te zijn, wat ik niet kan uitleggen, omdat ik het gewoon niet weet.

Toen kon ik mijn stem horen, die toch anders was en met groot gezag sprak, het gezag van iemand die absoluut wist. Ik luisterde met grote aandacht naar wat gezegd werd en kon alles met een voor mij ongekende helderheid tot me laten doordringen. De taal was perfect,

foutloos zonder enige aarzeling. Ik was verbaasd, want ik wist dat geen menselijk brein tot een dergelijke prestatie in staat zou zijn. Toch gebeurde het, veertien weken lang. Pas toen ik de lezingen op de draadrecorder hoorde, wist ik dat er iets ongelooflijk moois had plaatsgevonden.

Ik verwonderde me en verwonder me nog steeds over het wonder van dat alles. U kunt zelf lezen wat gezegd werd en als het u evenveel bemoediging en voldoening schenkt als mij en ook degenen die het voorrecht hadden naar die gesproken woorden te luisteren, zijn ze niet voor niets gesproken. In de tekst is geen woord toegevoegd, noch weggelaten. Van de vele bevindingen van de aanwezige studenten zijn enkele op de volgende bladzijden weergegeven.

M.MACDONALD-BAYNE

REDES GEGEVEN VIA DR. MAC DONALD -BAYNE

Een beschrijving door mej. I. Bagot-Smith

EEN ONVERGETELIJKE GEDAANTEVERANDERING

In het voorjaar van 1948 werd een aantal redes gegeven te Johannesburg. Voor hen die waren uitgekozen om ze bij te wonen, was het een unieke en onvergetelijke ervaring. Niemand die ze heeft aangehoord, kon ooit nog zijn als daarvoor. Het waren uren van groei en inzicht van het hoogste spirituele niveau. Het was alsof er een sluier van onze ogen werd getrokken en wij echt konden zien. De waarachtige tegenwoordigheid van de Meester werd voor ons zo'n sterke realiteit dat zij nooit is vervaagd, maar in intensiteit en levendigheid is toegenomen. En altijd sinds die tijd, wanneer we onze gedachten hoger richten op spirituele dingen, weten we dat de Meester plotseling naast ons staat, dat de kracht van de Vader in ons is en dat alles goed is. Het waren niet de woorden op zichzelf die deze lezingen zo bijzonder maakten. Het was de wijze waarop ze gehouden werden. De woorden zullen ons altijd bijblijven, maar de hoogste waarheid kwam zonder woorden op ons over. Geen beschrijving kan ooit de ongelofelijke kracht weergeven die de tegenwoordigheid van de Meester met zich meebracht en via hem, de liefde van de Vader - een duidelijk bewijs, reëler dan welk materieel iets om ons heen ook.

Op het moment dat de spreker binnenkwam, was hij de vriendelijk glimlachende man die we allemaal zo goed kenden. Na enige stilte leek hij met een plotselinge ademtocht uit zijn lichaam te gaan, dat zonder beheersing heen en weer zwaaide. Toen vond er ineens een wonderlijke verandering plaats: hij ademde kort en fel in en daar was de Meester zelf, in hetzelfde lichaam maar volkomen anders. We wisten heel goed dat de spreker nog steeds dezelfde man was die we al jaren hadden gekend en gerespecteerd, maar tegelijkertijd was hij een totaal ander iemand.

De verandering was zo ontstellend, dat onze verdoofde zintuigen er nauwelijks geloof aan konden hechten. Maar tegelijkertijd was het waar en wisten we dat het waar was. De man die nu voor ons stond zag er ongewoon groot uit, veel groter dan de spreker zelf. Het is niet onder woorden te brengen hoe krachtig die verbazingwekkende gewaarwording was, maar het was werkelijk zo. We moesten er wel in geloven, buiten het bereik waarover onze zintuigen konden getuigen. Er stond nu een man voor ons, indrukwekkend van voorkomen, sober, met grote autoriteit en stralende ogen, en vertrouwenwekkend met zijn kracht.

Kaarsrecht en rijzig stond hij voor ons en met grote plechtigheid sprak hij zijn steeds terugkerende groet uit:

“Mijn vrede breng Ik u.”

Al naar de redes vorderden en wij meer konden opnemen, veranderde de groet in:

“Mijn vrede en Mijn liefde breng Ik u.” of:

“Mijn vrede en Mijn zegen breng Ik u.”

De zegen werd gegeven met wijs- en middelvinger van de rechterhand opgeheven in koninklijke trant, met majesteit waarvoor ons hart diep boog.

Een rustige stilte verspreidde zich over de zaal: een vibrerende kracht trok als een stroom van warmte door ons lichaam, brandend waar ook maar een deel onvolmaakt was, en helend waar ze vloeide.

Naarmate de redes elkaar opvolgden, konden we voelen hoe onze eigen vibraties verhoogd werden en ons bevatingsvermogen zich verhelderde en opgetild werd naar een niveau dat ons alledaagse leven ver achter zich liet. In ons begrip begon het te dagen dat we luisterden naar waarheden die grootser waren dan we ooit hadden gehoord en toch beseften we, tot onze grote verbazing, dat het dezelfde uitspraken waren die we sinds onze kindertijd hadden gehoord en gelezen. Maar nu pas begrepen we hun betekenis. De lichtende waarheid flitste plotseling door ons heen en uiteindelijk kenden we de kracht van wat de Meester zoveel jaren

geleden had gezegd. En toen werden zijn waarheden, voor ons, Werkelijkheid, deel van ons eigen wezen, om gekoesterd te worden in een gouden stilte van nu tot in de eeuwigheid.

Ieder woord kwam weloverwogen, zonder enig moment van aarzeling, bijna als druppels water of edelstenen die de een na de ander in de diepe poel van stilte om ons heen vielen. Iedere zin was volmaakt van constructie, werd moeiteloos uitgesproken en zonder pauze om erover te denken.

Geleidelijk kwamen we, heel natuurlijk en zonder ons te verwonderen, tot de ontdekking dat we niet de enige aanwezigen waren. Bij ons waren zij die wij hadden liefgehad, die ons waren voorgegaan en om hen heen bevonden zich, in steeds groter wordende kringen, duizenden hogere entiteiten.

De Meester richtte zich altijd tot ons allen tezamen en dan werd ons over de diepere zin van het leven precies datgene aangereikt wat ieder van ons kon bevatten. Wij, in ons aardse lichaam, werden toegesproken met “Jullie van sterfelijk besef”, terwijl de Meester zijn ogen omhoog richtte en rechtstreeks tot hen sprak, die onlangs waren overgegaan als tot hen wier denken met bredere waarneming was toegenomen, die nu de vreugde kenden van een niveau dat spiritueler en lieflijker was en oneindig vrij. En met ontzag hoorden we de Meester spreken tot hen die nagenoeg zijn hoogste volmaaktheid hadden benaderd. We voelden hen nabij, ver boven ons, ver achter ons, de ene rij na de andere. Maar niemand bewoog, niemand keek om, wij hadden slechts oog voor de Meester. Ons lichaam was al lang uit onze zintuigen vervaagd, het was gewoon tijdelijk buiten werking, als het ware vastgelijmd en onbeweeglijk, en er zou echt moeite nodig zijn geweest om er enige beweging in te krijgen.

De Meester placht ons allen achtereenvolgens te zegenen, eerst ons “van sterfelijk besef”, en daarna de zo hoog boven ons verheven Geesten en zijn stem werd dan warmer om hun grotere waarneming. In ons bespeurde hij een ingeworteld gevoel van scheiding, in hen een eenheid die voor hem een verlichting en vreugde was. Wat voelden we ons klein—zo volslagen onwaardig!—nietige, onbelangrijke mensjes, kinderen bijna, die hun niet begrijpende handen uitstrekten naar iets wat

nog steeds een mysterie was. Maar geleidelijk groeide onze geestesgesteldheid en werd ons zelfrespect groter. We merkten dat we in het dagelijks leven de leiding namen waar we ons vroeger beschroomd hadden teruggetrokken—onze stem kreeg een onverwachte zelfverzekerdheid en autoriteit. Het leek of ook wij groter werden en ons lichtvoetiger bewogen, alsof het spirituele zelf sterker werd dan het fysieke zelf.

Sommigen zagen achter de spreker luisterrijke kleuren: purperen en gouden golven zo gloeiend dat het bijna pijn deed aan de ogen. Anderen namen een hellend kruis waar, weer anderen een brede straal helder wit licht dat de kruin van zijn hoofd binnenstroomde en velen zagen de lange roodgouden haren en baard. Ook waren terwijl hij sprak, hemelse muziek en klokken te horen op de achtergrond.

Het werd ons steeds duidelijker dat de Meester was gekomen om ons zijn eeuwenoude boodschap te geven: “Ik kom jullie de Vader laten zien.” Hoe vaak eerder hadden we dit al gehoord, maar met blinde zintuigen. Nu begonnen we het te begrijpen.

We kregen te horen over de Meester Jezus, een mens zoals wij, heel gevoelig, ontwikkeld, scherpzinnig, zich bewust, wat wij niet waren, van het wonder van de innerlijke Christus, de Zoon van de levende God. Hij en de Christus en Zijn Vader waren één Wezen. Van zichzelf kon hij niets; maar in de identificatie met de Christus, één met de Vader, was hij tot alles in staat en kon hij de heerschappij over alle dingen hebben. Aan het begin van de redes klonk zijn stem altijd ernstig, sober, als van verre, zeker en vast, zoals een groot leider spreekt tot volgelingen die kennis zoeken. Maar al pratend nam de warmte voor ons in zijn stem toe, straalden zijn ogen van tederheid en van vreugde om onze weerklank en ons inzicht in zijn Geest.

De luisteraars groeiden meer en meer. En nu en dan, wanneer hij over de Vader sprak, raakte hij overmand door zijn eigen emotie van liefde die zo opgewekt werd. Zijn stem stierf dan weg en ons geheel en al vergetend, verloor hij zichzelf plotseling zo in de Liefde van en voor de Vader, dat het was alsof er een werkelijk Wezen onder ons was. Hij sprak tot iemand die hem veel nader was dan wij: tot iemand die zo dicht bij hem was dat Hij “dichterbij was dan de ademhaling”. Hij stond dan

opgegaan in de glorie van de Godheid. Hij mompelde dan zich rechtstreeks richtend tot zijn Vader. Soms hoorden we de woorden: “Vader, ik heb U lief, Ik heb U lief en Ik heb hen lief, die Gij mij hebt gegeven- Uw kinderen. Ik dank U voor hen.” In zo’n onderbreking was zijn gezicht dan verlicht door een liefde van een onzegbare tederheid. Een licht van zuivere extase transformeerde zijn gelaatstrekken, bijna verblindend in intensiteit. Onze ogen konden de schittering die van zijn gezicht straalde niet verdragen. Het was alsof hij een heilige tempel van liefde was binnengegaan, waarvan wij niets konden begrijpen. In ontzag keken we toe - de Aanwezigheid van de Vader zo sterk, zo tastbaar, zo levendig, dat hij veel reëler was dan de mensen om ons heen. Die vervaagden; hij was aanwezig, sterk, machtig, in glorie na glorie.

Ook wij begonnen de Vader te kennen, een actief liefhebbend Wezen, niet een louter passieve Godheid, maar een Vader, krachtig in Zijn leiding, die alles tot stand bracht wat de Zoon maar kon wensen, een liefhebbende Vader met Zijn armen om Zijn kind, hem beschuttend in extase van vrede.

Doorheen zijn aanwezigheid straalde een liefde die ons allen omarmde, zonder voorkeur, universeel, die ons dwong ons bewust te worden van de Waarheid als een Waarheid die werkelijker was dan al wat tastbaar of zichtbaar was, -de Waarheid van de Aanwezigheid van God - een liefhebbende, actieve, positieve, dynamische Vader, een stille partner, altijd naast ons, een God die met ons meeging naar huis, die met ons de deur binnenging, die ons beschermde, zodat voortaan vrees ons huis of ons leven niet zou binnendringen. De Liefde van de Vader werd een onmiskenbare werkelijkheid. Niet de woorden van de Meester maakten ons daarvan bewust; het was zijn eigen intense, vurige, vreugdevolle liefde voor de Vader waardoor we deze kennis niet konden negeren. En omdat dat hij zo behoorde tot de Vader werd de Zoon vervuld van een vrede en luister van geluk, die eeuwig en oneindig was.

En toen hij weer naar zijn Vader opsteeg, noemde hij ons zijn discipelen en verliet hij ons met de verzekering:

“Mijn vrede, en mijn liefde, mijn zegen laat ik bij jullie
om bij jullie te blijven.”.

Toendertijd hadden we het gevoel dat dit het einde was en we verlangden steeds weer naar het wonder van die redes. Maar hij kwam nog tweemaal terug, met enkele maanden tussenruimte.

Deze keren sprak hij op een andere wijze, en verzocht ons dringend ons hart te onderzoeken, om te zien hoe ver we waren gevorderd op het pad van Liefde dat Hij ons had getoond. Hij vroeg ons: “Is jullie geloof zo groot dat jullie nu ook over het water zouden kunnen lopen?” Een andere keer: “Gebiedt jullie Liefde voor de Vader al jullie gedachten en daden?” “Leven jullie in liefde met uitsluiting van al het andere?”

Wat voelden we ons diep beschaamd over het weinige dat we hadden gedaan, hoezeer wisten we dat we de eer van zijn komst onwaardig waren.

* * * * *

De spreker blijft elke week zijn redes houden. En vaak neemt de Meester een wonderbaarlijk moment lang duidelijk zichtbaar bezit van zijn lichaam, net tegen het einde om ons zijn plechtige zegen te geven. De transformatie is volledig. Zijn gewaad, gezicht, baard en haar tekenen zich af door het stralende licht dat hem omgeeft.

“Mijn liefde en mijn vrede blijven bij jullie.”

Zo weten we dat in het dagelijks leven de Meester bij ons is en met eerbied betreden wij de aarde, wij die hij zijn leerlingen noemde, met de zekere kennis, in ons hart, van de onsterfelijke Christus, levend en aanwezig in de wereld van vandaag.

Mevrouw Patterson zegt:

“Woorden schieten te kort om uit te drukken wat ik zag en voelde toen onze Meester ons via de Doctor toesprak. Gedurende enkele seconden werd ik een stilte gewaar die anders was dan ik ooit had ervaren. Het leek alsof ik plotseling in een andere wereld was overgebracht. Toen zag ik de hele lichaamsomtrek van de Doctor veranderen. Zijn gezicht kreeg

een heel andere uitdrukking en bundels van licht straalden van hem af. Het gezicht van de Meester werd duidelijk zichtbaar.”

“De zaal werd geladen met kracht en licht.”

“Op dat moment realiseerde ik het me niet, maar er voltrok zich een grote verandering in mij. Er bleef een diepgaand gevoel van veilige zekerheid in me achter van een Levende Christus, hetgeen voor mij alles betekent.”

Mevrouw Gilbert, een medium, die de hele wereld heeft afgereisd, verklaart:

“Ik ben meer dan dertig jaar medium, maar ik ben nog nooit getuige geweest van iets wat maar leek op wat ik zag bij de transfiguratie van de Meester. Het Licht dat van hem afstraalde was zo sterk dat ik mijn ogen moest sluiten. Nog nooit had ik daarvoor zo duidelijk muziek gehoord. De zaal was vol met hen die ons waren voorgegaan. Wat een vreugde was het om naar deze stem te luisteren, die helder, duidelijk, zonder versprekingen of vergissingen, meer dan een uur tot ons sprak. Geen menselijk wezen zou tot zo’n welsprekendheid in staat kunnen zijn.”

De dames S. A. en E. A. Arnott zeggen:

“Het belangrijkste wat in ons leven gebeurde was dat de Meester zich liet zien. Zijn gezicht kwam duidelijk naar voren, met heldere blauwe ogen, een roodbruine baard en haar tot aan zijn schouders. Het licht dat van hem uitstraalde was meer dan onze ogen konden verdragen. Toen raakten we aan het schitterende licht gewend en konden we elke beweging gadeslaan. Het was een aangrijpende ervaring die we nooit zullen vergeten. Zijn uitspraak was volmaakt en meer dan een uur sprak Hij zonder een pauze of vergissing. Dat verbaasde ons wel het meest. De gestalte van de Doctor groeide enkele centimeters, toen de Meester hem overstraalde. Dit was onze eerste ervaring met een transfiguratie, hoewel we er veel over hadden gehoord.”

De heer A. Thomas schrijft:

“Ik ben als ingenieur een zeer praktisch en kritisch mens. Ik had altijd mijn twijfels over wat anderen zagen en hoorden en hoewel ik veel gelezen had over het onderwerp mediumschap, was ik niet overtuigd.

Maar toen ik met eigen ogen een licht zag dat zo fel was dat ik ze moest dichtdoen, want het duurde enige tijd voor mijn ogen aan de schittering konden wennen, en om dan het gezicht te zien dat in veel afbeeldingen van de Meester zo vertrouwd is, was ik ervan overtuigd dat het waar was. De stem en de taal van de Meester waren meer dan volmaakt. Het is te betwijfelen of enig menselijk wezen tot een dergelijke welsprekendheid in staat is.”

“Ofschoon de Doctor een goed spreker is, weet ik dat hij zoiets niet zou kunnen doen. Mijn vrouw en haar moeder woonden deze redes bij en ook zij zagen en hoorden hetzelfde als ik.”

Alle aanwezigen hebben op de een of andere manier getuigd van de prachtige ervaringen die zij bij deze redes van de Meester hebben opgedaan.

OPMERKINGEN VAN DE VERTALER.

Deze nieuwe vertaling van dit boek was een studie, en een verdieping van mijn begripen van wat hier gegeven is in de Redes. En zoals in elk van de boeken over deze materie stuit je op woorden die niet één op één te vertalen zijn, en ik moest voortdurend zoeken naar de beste oplossing, met als leidraad de woorden van de Meester zelf:

(Rede VII, 59,60): “Wanneer je de Schrift of enig geïnspireerd werk leest, en met name deze woorden die ik bedoeld voor je meditatie heb gegeven, zoek de Geest achter het woord. Het is niet de letter of het woord dat je moet zoeken, maar geef het je aandacht, denk er diep over na, en ik zal je inspireren, ik zal de waarheid ervan in je tot uitdrukking brengen. Op deze manier zul je het je eigen maken, en alleen op deze manier kan de Waarheid in je onthuld worden. Zij moet van binnenuit komen, niet van buitenaf. Deze woorden zullen je bewustzijn verheffen tot dat rijk van de Geest waar alles wordt begrepen.”

Het belangrijkste was de onderliggende wijsheid en betekenis die vaak niet in de letterlijke betekenis van de woorden vervat ligt, zoveel mogelijk te behouden.

Ik wil graag een aantal woorden noemen, die ik tegenkwam en mijn ‘oplossingen’ daarvoor.

Om te beginnen het woord Rede. In het Engels wordt Talk gebruikt. Vaak vertaald met ‘lezing’, maar aangezien het niet om een voorbereide lezing gaat, leek me dit woord niet passen. ‘Praatje’ al helemaal niet. Ik ben geïnspireerd door het bekende ‘Bergrede’ om Rede te gebruiken.

Van de meest voorkomende, en misschien ook wel moeilijkste, zijn het Engelse mind, Mind, Spirit wel het meest in het oog vallend. In het Engels is de tweedeling Mens, Spiritus uit het Latijn beter bewaard gebleven in mind en spirit. In het Nederlands werd in de loop der tijd voor deze beide geest gebruikt, wellicht ook omdat de Nederlandse woorden mens en man,

die uit dezelfde indo-europese wortel *manas* komen als het Latijnse *mens*, een heel eigen betekenis hadden gekregen.

Mind omvat een zeer groot aantal betekenissen en nuances van die betekenissen, die niet te vangen zijn in één Nederlands woord. In deze Redes wordt *mind* meestal gebruikt voor de denkende geest, het denken, de gedachten wereld van de mens. Maar ook een enkele keer vinden we ‘the Mind of God’, het Denken van God, wat zijn eigen dimensie heeft. Ik heb geprobeerd daar in alle gevallen de beste vertaling te kiezen, om de achterliggende betekenis zoveel mogelijk te bewaren. Dat wil zeggen, vaak ‘denkende geest’, ‘het denken’, soms ‘in gedachten’, ‘denkwereld’ of ‘geest’.

Dit geldt ook voor Spirit, altijd ‘de (Goddelijke) Geest’. Een enkele keer vinden we *spirit*, de menselijke geest of de geest van een overgegangene persoon. Hoewel het woord *geest* in het Nederlands mannelijk is en er gewoonlijk naar verwezen wordt met *hij*, *hem* en *zijn*, heb ik soms bij *Geest* de woorden ‘Het’, ‘Ervan’ gebruikt wat de betekenis beter weerspiegelt.

Love of God, betekent zowel de liefde van God als de liefde voor God. In de meeste gevallen is het de Liefde van God, maar in Rede 12 en 13 komt een aantal keren voor: ‘for the Love of God’, waarin zowel ‘omwille van de Liefde van God’ als ‘voor God’ een zinvolle betekenis hebben, en wat volgens mij ook zo bedoeld is. In het Nederlands is één woord niet mogelijk, maar moeten we dit in gedachten houden als we dit lezen.

Mortal sense, heb ik vertaald met sterfelijk verstand, maar ook hier heeft *sense* meer nuances dan verstand, het is ook besef, en de zintuigen spelen ook een rol, zoals uit de redes begrepen kan worden.

(The) Present, (het) Nu, heden.

Presence, Aanwezigheid, tegenwoordigheid, het ‘er zijn’, ‘er bewust zijn’.

Creativeness, Scheppend Vermogen in plaats van creativiteit waarin meer het alledaagse gebruik van dit woord doorklinkt.

Overshadow, letterlijk overschaduwden, iemand in de schaduw stellen. Het wordt ook gebruikt om het proces van mediumschap aan te duiden. Ik heb

overstralen als vertaling gebruikt, zoals wanneer de zon opkomt wij de sterren niet meer zien.

False, niet-ware. Het Nederlandse vals heeft ook deze betekenis, bv vals geld, maar ook de betekenis van gemeen, kwaad doen, wat ik wilde vermijden. Ook onecht vond ik te zwak, te algemeen gebruikt om duidelijk de betekenis in dit verband weer te geven.

Aangezien er in het Engels geen apart lidwoord is voor onzijdige woorden, is het soms niet duidelijk wat bedoeld wordt, bijvoorbeeld, the Absolute, 'de' Absolute of 'het' Absolute., en the Infinite, 'de' Oneindige of 'het' Oneindige. Ik laat het aan de lezer over om uit te vinden wat bedoeld wordt.

Het gebruik van hoofdletters is overvloedig, ik heb zoveel mogelijk het Engels gevolgd, hoewel normaal gesproken het gebruik beslist anders is dan in het Nederlands. Maar ik merkte dat het gebruik van hoofdletters een speciale functie had in deze redes, en ik heb deze functie willen behouden, hoewel zij mij niet volkomen duidelijk is geworden.

Ik verwacht dat er nog verdere verfijning en verbetering van deze vertaling mogelijk is.

EERSTE REDE

IK BEN DE OPSTANDING EN HET LEVEN - DE LIEFDE VAN GOD

Ik ben zelf opstanding en Leven; hij die in mij gelooft zal leven, zelfs als hij sterft, en niemand die leeft en in mij gelooft, zal ooit sterven.

1. God is Liefde en Liefde is God, toch weet niemand wat Zij is - we weten alleen dat Zij *is*. Misschien hebben jullie erover getheoretiseerd - doet dit nooit! Je moet de waarheid zich laten ontvouwen, zonder suggesties van buitenaf en je moet niet tot een conclusie komen, want dat sluit de weg naar de waarheid af.
2. Liefde is het centrum van het hele universum en vanuit dit centrum vloeit een voortdurende stroom van liefde door iedere ziel en door alles wat leeft. Door bloemen, door dieren, door menselijke wezens en engelen vloeit deze zelfde Liefde voortdurend vanuit haar Centrale Bron, Zich voor altijd uitdrukking in Haar ware aard.
3. Liefde is de aantrekkingskracht in de mineralen, Liefde is het levenssap in de bloemen, Liefde komt tot uitdrukking in de dierlijke natuur. In de mens komt Liefde tot uitdrukking in genegenheid en als die Liefde volledig werkelijkheid is geworden, wordt het hele wezen Ervan vervuld en wordt elke lichaamscel geïntaliseerd.
4. Er is geen andere kracht in de wereld dan Liefde. Zij is de enige ware Kracht in de hemel en op aarde, want Ze is eeuwig en overal altijd-tegenwoordig. Het uiterlijke zal verdwijnen, maar de Liefde zal eeuwig zijn, want Ze is de Alomtegenwoordigheid van God.
5. Theoretiseren over Liefde is slechts vanuit een verstandelijk oogpunt. Door te theoretiseren over wat Liefde is, verlies je haar kracht. Jullie zijn de schepping van het Oneindige Leven dat Liefde is en wanneer Liefde op deze manier wordt begrepen en verwerkelijkt, drukt Zij Zich uit in Haar ware essentie.
6. Alle grote zielen op aarde brengen deze Liefde op verschillende wijzen in de verschillende delen van de wereld tot uitdrukking.